

บทนำ

ระบบผลิตน้ำประปาโดยทั่วไปแล้วมักจะประกอบด้วยกระบวนการหลักๆ ประทุมและประเทกแต่ละประทุมมีหน้าที่ปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพ เช่น เคมี และชีวภาพของน้ำดิบที่เข้าสู่ระบบให้มีคุณภาพดีขึ้น และเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด โดยทั่วไปน้ำดิบที่นำมาใช้ในการผลิตจะน้ำจากแหล่งน้ำผิวดิน เช่น แม่น้ำ คลอง ทะเลสาบ หรืออ่างเก็บน้ำ เป็นต้น น้ำดิบเหล่านี้มีสารแขวนลอยขนาดเล็กที่เป็นต้นเหตุของความซุ่นปะปนมาด้วย ดังนั้นจึงเป็นอย่างยิ่งที่องค์ประกอบของระบบผลิตน้ำประปาให้ถูกสุขาภิบาลและเหมาะสมแก่การอุปโภคบริโภคนั้นจะต้องขัดสารที่เชื่อมมากันน้ำอันได้แก่ กลอลอยด์ สารแขวนลอยขนาดเล็ก และสารละลายต่างๆ ให้ออกจากน้ำโดยการเติมสารเคมีบางประทุมเพื่อทำให้ออนุภาคสารแขวนลอยสูญเสียเสียหาย (destabilization) ในกระบวนการที่เรียกว่า กระบวนการโคแอกกูเลชัน (coagulation) หลังจากนั้นจึงทำให้ออนุภาคที่สูญเสียเสียหายเหลือเกิด การซ่อนกันและจับกันเป็นฟลีอคซิ่ง เรียกว่า กระบวนการฟลีอคคูเลชัน (flocculation) น้ำที่ผ่านกระบวนการดังกล่าวข้างต้นแล้วจะถูกส่งผ่านไปยังกระบวนการตกตะกอนและ/หรือการกรองเพื่อแยกฟลีอคออกจากน้ำและการเติมสารม่าเชื้อโรคก่อนนำไปใช้ในการอุปโภคต่อไป

ปัจจุบันได้มีการปรับปรุงกระบวนการโคแอกกูเลชันและฟลีอคคูเลชัน ตลอดจนมีการพัฒนาอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น หลายรูปแบบด้วยกัน เช่น เครื่องกวนในท่อ (static mixer) ถังกวน ด้วยเครื่องมือกล ถังศักดิ์ถังแผ่นกัน เป็นต้น (มั่นสิน ตั้มทูลเวศน์, 2526)

สำหรับในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงกระบวนการกำจัดความซุ่น โดยการสร้างเม็ดตะกอนแบบไอล์ฟิน โดยเลือกใช้สารสัมชั่ง เป็นโคแอกกูแลนท์ ที่มีราคาถูกและใช้กันแพร่หลายในระบบประปาทั่วไปมาใช้ในการทดลองแทนการใช้โพลีอะลูมิโนคลอไรด์ หรือพีเอชแอล (polyaluminumchloride, PAC1) ซึ่งมีผู้ได้เคยทำการทดลองมาแล้ว (Tambo and Matsui, 1987) ทั้งนี้ PAC1 มีการแตกตัวในน้ำไม่เหมือนกับสารสัมชั่ง (Benschoten and Edzwald,

1990A) หากพนวจวิธีการนี้มีประสิทธิภาพสูงในการลดความชุ่นของน้ำก็จะเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ในระบบประปาต่อไปในอนาคต

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย